

--	--	--	--	--	--	--	--

Sl. No. : 100944

005(S/A)

(March, 2019)

Time : 3 Hours]

[Maximum Marks : 100

سوچڻاڻيون:-

- (1) هي سوالِي پيپر پنجن وياڳن ۾ ورهايل آهي.
- (2) سوال ۾ اندروني وڪلپ آهن.
- (3) ڪا به پاسي وارا انگ مارڪون ڏيکارين ٿا.
- (4) لکڻ جي قابليت پاشا شدي ۽ لکڻي جي اصليت کي
اڳرائي ڏني ويندي.

وياڳ A نظر آڌارت

[4]

هينين مقصد رکندڙ سوالن جا جواب جيئن پڇيل آهن تيئن لکو

- (1) ڪهڙو هوڪو ٻڌي انڌا منڊا اُتي پهچي ويا؟
- (2) ونود آسودائيءَ جي غزل ڪهڙي ڪتاب مان ڪٺيل آهي؟
- (3) ليک لڳي رشتا ڪُنا سياست وڌو.....؟
- (4) کي ٿي مبارڪ سھسين سڪيون هجن پل.

[4]

هينين سوالن جا جواب هڪ جملي ۾ لکو:

- (5) سامي صاحب مورڪ ڪنهن کي سڏيو آهي؟
- (6) وڻ سڀني کي چوڻا وڻن؟
- (7) شاعر ڇا جو عادي آهي؟
- (8) اسڪول اڳيان شاعر جو سڀڻ چوڻو جهڪي؟

[4] هينين سوالن جا چئن پنجن جملن ۾ جواب لکو.

(9) ڪاريهر نانگ جو مثال ڏيئي شاعر عشق جو ڪهڙو از سمجهايو آهي؟

(10) شاعر قاضي قادن ڪهڙو ڏيئو ٻا ۽ ڏيئو ڏيئي ٿو.

[8] هينين سوالن جا وستار سان جواب لکو:

(11) شاهه عبداللطيف هن 'واڻيءَ' ۾ ڪهڙا ويچار پيش ڪيا آهن؟ پنهنجن لفظن ۾ لکو.

(12) سانيت 'ماءُ ۽ پٽ' جو تاتيرج پنهنجن لفظن ۾ لکو.

يا

(12) ونود اسوداڻيءَ جي 'غزل' ۾ پيش ڪيل خيال پنهنجن لفظن ۾ لکو.

ڀاڱو ٻ: نمبر ادارت

[4] هينين مقصد رکندڙ سوالن جا جواب جيئن پڇيل آهن تيئن لکو:

(13) 'گرام گشت' سبب جو سماهيه ڏسڻ ڇاڻايو.

(14) 'ڪٿ نه ڪر قدر' سبق جي ليکڪ جو نالو ڇاڻايو.

(15) پيا گئو ڪي ڇا وڃي ڏنو؟

(16) 12 اپريل 1988 تي ڪنهن کيت ڳائي پڊنڊڙن کي مندر ۾ ڳڏ بڻائي ڇڏيو؟

[4] هينين سوالن جا هڪ جملي ۾ جواب لکو:

(17) برڪندڙ ماڻهوءَ مٺيءَ کي ڇا سمجهايو؟

(18) ليکڪ جي گوورڊن پارٽيءَ سان ڪڏهن ڪي ملاقات ٿي؟

(19) شراڙن ۾ ٻانڀڻ ڪنهن لاءِ گهر ڪڍندو آهي ۽ ڇو؟

(20) سوما رامچرت مانس جي ڪهڙيءَ ۽ ڪهڙيءَ ڏينهي ڏهرايو؟

[4] هينين سوالن جا جواب چئن پنجن جملن ۾ لکو:

(21) استيشن کان ٻاهر نڪرندي ئي رامچند ڪيڏا هن گهڙي ويو ۽ ڇا ڪيائين؟

(22) ماڻڪ لال کي فائيل ڏسندي ڪهڙو فوتو مليو؟ هن اهو فوتو ڇو ڦاڙي ڇڏيو؟

[8]

هيٺين سوالن جا و ستار سان جواب لکو:

(23) ”دش جو آڌار آهن ڳوٺ. جيسين اهي آسودانه ٿيا آهن تيسين ملڪ ترقي نه

ڪندو“ ڏنل ست تي پنهنجا ويچار پيش ڪيو؟

(24) ”پڪو پھ“ ڪتاب بابت ٿوڙي ۾ ڄاڻ ڏيو؟

يا

(24) ”مٿا ماري ڪهڙا- ڪهڙا نه دڪان کولي ٿا ويهن“ اها ست ناٽڪ جي آڌار تي

سمجهايو؟

وياءُ ڪ C ويا ڪرڻ ڪتاب آڌارت

[2]

هيٺين هر معنيٰ وارن لفظن کي آمهون سامهون جوڙي لکو: (ڪي به چار)

الف	ب
پرميشور	آسمان
مورڪ	اوڳڻ
دوش	گناهه
عيب	بيوقوف
نپ	پرماتما

(25)

(26)

(27)

(28)

(29)

هيٺين جملن ۾ ليک ڏنل لفظ جي جاءِ تي ضد لکي، جملي جي معنيٰ نه بدليجي ان

نموني وري لکو: (ڪي به چار)

(30) هيءُ ڪتاب مزبور ٿو ٿڪن وارو آهي.

(31) ههڙو ايماندار مون ڪڏهن ڪون ڏٺو.

(32) رام دش پريمي آهي.

- (33) موهن جي شرت نئين آهي.
(34) آسمان جا تارا ڳڻڻ مشڪل ڪم آهي.

[2] هينين لفظن جي ميٽر لاءِ هڪ لفظ لکو: (ڪي به چار)

- (35) جتي چار رستا اچي گڏجن.
(36) اکين جي مٿان وارا وار
(37) جيڪو ديش سان ڏوهه ڪري.
(38) جنهنجو پيڳوان ۾ وشواس نه هجي.
(39) گهوڙي جي ديمڪ پال ڪندڙ.

[1] هينين گامتو لفظن جا سنسڪاري پاشا جا لفظ لکو.

- (40) تيشن
(41) فوسٽي

[1] هينين غلط لفظ سڌاري درست نموني لکو:

- (42) لائڪ
(43) ارش
يا
(43) گريب

[3] هينين سوالن جا جواب ڏنڪين ۾ ڏنل سوچنائڻ موجب ڪريو: (ڪي به ڇهه)

- (44) گوپال بهادر هو (صفت ڳولهي لکو)
(45) سيتا درجي جي شاگرد آهي. (خال ۾ ٺهڪندڙ صفت لکو)
(46) رميش آهستي ٿي ڳالهائيندو آهي. (جملي مان نيات ڳولهي لکو)
(47) ڪمل کي ننڊ ڏاڍي آهي. (خال ۾ نيات لکو)
(48) بس هلندو اچان ٿو. (جملي مان ڪردنت ڳولهي لکو)

- (49) هر ڪنهن کي مرڻو آهي. (ڪردنت جو قسم)
- (50) استاد شاگرد کي گهرويو. (خال ۾ ٺهڪندڙ ڪردنت لکو)

[2] هينين اصطلاحن جي معنيٰ ڏيئي جملن ۾ ڪم آڻيو:

(51) پاڻ پتوڙڻ

(52) مٿو هڻڻ

يا

(52) ساڪ ڀرڻ.

[3] هينين جملن ۾ ڏنل سوچنا موجب لکو:

(53) شل صدا سڪي رهين (پاشا سڌاري لکو)

(54) مون کي عام ڪاڻڻ پسند آهي. (پاشا صحيح ڪريو)

(55) ٿڪيو مان هوس پنڌ ڪيو جڏهن گهڻو ته (لفظن جو سلسلو ٺاهي لکو)

يا

(55) ٿڪجي پيو جو هو ڊوڙيو ايترو (جملو سڌاري لکو)

[2] هينين مرکب جملن کي مفرد ۾ لکو: (ڪي به به)

(56) محنت ڪرڻ ته ناپاس ٿيندين.

(57) هن روئي کاڌي ۽ سمهي پيو.

(58) هون فقط ڪوي آهي پر ڊاڪٽر پڻ آهي.

[2] هينين مفرد جملن کي مرکب ۾ بدلايو: (ڪي به به)

(59) هو شاهوڪار هوندي به ڊڪي آهي.

(60) ٻوڏ پوڻ سبب فصل ناس ٿي ويو.

(61) دوا وٺڻ سان هن کي هڪدم آرام آيو.

وياڳ D شناخت

هيٺ ڏنل نظم پڙهي انجي هيٺ ڏنل سوالن جا جواب لکو:

[5]

” نه ڪنهن سان دشمني پنهنجي، نه ڪنهن سان دل لڳي پنهنجي.

وطن سان اشق آ پنهنجو، وطن آ بندگي پنهنجي.

اچن طوفان پل ڪيڏا، ڏکائي ڪين سگهندا سي.

رهي ڪنڊن جي چوڌاري، مثل گل زندگي پنهنجي.

اسان پيغام دنيا کي، ڏنوشانتيءَ جو دائر آ.

سڄو سنسار ڄاڻي ٿو امن آ بندگي پنهنجي.

ٿا آتڪوڏ جا حامي، ڪرڻ چاهين وطن برباد.

وطنواسي! رکو ايڪو رهي آسودگي پنهنجي!

لڙي ڄاڻون مري ڄاڻون، وطن جي آبرو سڌي

غدارن کي ڏجي سيڪت رهي آزادگي پنهنجي!

سوال

(62) شاعر وطن بابت ڪهڙي پاونا جو اظهار ڪيو آهي.

(63) اسان سڄي سنسار کي ڪهڙو پيغام ڏنو آهي؟

(64) وطن جي آسودگي ڪيئن قائم رکي سگهبي؟

(65) پاڻ ۾ وڙهڻ سان ڪهڙو نتيجو نڪرندو؟

(66) ڪاوبه کي ٺهڪندڙ سڙو ڏيو؟

[5]

هيٺ ڏنل نثر جو تڪر پڙهي انجي هيٺان ڏنل سوالن جا جواب لکو:

انسان جي زندگي نه فقط عجيب آهي پر دلچسپ پڻ آهي. بچپن ۾ هو تمام

معصوم ۽ آئيني جڻان منهن تي صاف ٻڌائڻ وارو آهي. ان ۾ سمجھه گهٽ اٿس. پر

سڪڻ جو مادو زياده، ساڻي هنر ۾ تمار آهي. جهڙي پرورش ڪبيس اهڙي طرح

اُسرندو. وڃين ته ڪي پهتو ته آڏير ۽ نڊر ٿي پوندو. جواني ڇري عمر آهي. رت

گرم ۽ رڳن ۾ جوش. انڪري آڳ پوءِ جو ويچار نه ڪري امنگ وهيٽو اُپهر ۽ اُتولو

نظر ايندو ۽ من جي مراد پائڻ لاءِ سرجي سازي ٺڳائڻ کان به نه هٽڪندو

سوال

(67) انسان جي زندگي ڪيئن آهي؟

(68) انسان جو بچڻ ڪهڙو هوندو آهي؟

(69) ”جوانيءَ کي چري عمر“ چوٽو چيو وڃي؟

(70) من جي مراد پائڻ لاءِ جوان ڇا ٿو ڪري؟

(71) ٽڪر کي ٺهڪندڙ سڏيو؟

[5] هيٺ ڏنل نمبر جي تحرير جو 1/3 حصي ۾ اختصار ڪيو ۽ سڙو ڏيو:

(72) ورڇين جي ڀلي ڪارن ڇانو ڏيندا آهن ۽ پاڻ اُس ۾ بيٺا رهندا آهن ۽ ساڙيندڙ گرمي سهندا آهن. اهي ڦل ڏيندا آهن جن جو غائدو پيا وٺندا آهن. نيڪ انسان جي هلت به وڻ وانگر آهي. هن تاسوٽ شريز مان فائدو ڪهڙو خيڪڏهن ان مان منشر جاتيءَ لاءِ ڏاپ ورتو نٿو وڃي. صندل جي جينرو وڌيڪ گهٽو اوتري خوشبوءِ ڏيندو ڪمند جي ٻڙيءَ جا جيترا ڇوٽا لاهبا ۽ ٽڪرا ٽڪرا ڪير اوترو وڌيڪ رس ڏيندو. اهي انسان جيڪي نيڪ ۽ ڀلا آهن سي ساهه ڇڏڻ تائين پنهنجا ڳڻ نٿا ڀلائين ڇا ٿي پيو جيڪڏهن سائهر آهن کي نٿا ساراهين. ان ٺاهوءَ جو جيون بيڪار آهي بيڪر ٻين لاءِ نٿو ڀيري فقط پاڻ لاءِ جيتو سو ڪانون ڪٽن جي جيون گذارڻ سمان آهي. بيڪي ٻين جي صدقي بهه جي حياتي ڏين ٿا اهي ڀرم ٿيندا جي سسٽر ۽ واسو ڪن ٿا.

[5] مينشيٽي ڦٽري جي جبلن جو سلسلو زمان انوسار ٺهڪائي لکو:

(73) مان صبح جو ساجهر ٿيندو هوس ته تيار ٿي ڏندن پاڻي ڪندو هوس ۽ پوءِ باغ ۾ تازي ۽ سرمي هوا کائڻ ويندو هوس. اتي باغ ۾ هڪڙو نيڪ انسان گڏيو جو هر روز مون کي گلاب جا گل ڏيندو هو. اهي گل سنگهي مان اتي آندو ماڻيندو هوس. مان هن جا شڪرانا مڃان ڇو ته هن مون کي اهي گل مفت ۾ ڏنا. جڏهن مان اها ڳالهه ماءُ پيءُ سان ڪندو هوس ته هن اهي ڏاڍا خوش ٿيا. گهمڻ سان اجهو اهو فائدو آهي.

وياءُ E لکڻ جي قابليت

(74) توهانجي پاڙي ۾ پوري صفائي ڪانه ٿي ٿئي ان لاءِ پنهنجي شهر جي هيلٿ آفيسر [5]

کي اٽڪل 100 لفظن ۾ درخواست ڪريو.

[5] هيٺ ڏنل چوڻين مان ڪنهن به هڪ چوڻيءَ جو مطلب سمجهاڻي اپٽار ڪريو:

(75) پير عيسيٰ 'پير موسيٰ' سبسي بڙا پير پئسا.

يا

(75) ب ته بارهان.

يا

(75) توهانجي اسڪول ۾ استاد ڏينهن ملهايو ويو، ان پرسنگ جو احوال اٽڪل 100

لفظن ۾ لکو.

[10] ڪنهن به هڪ وشيه تي اٽڪل 250 لفظن ۾ مضمون لکو:

(76) سوالِي پيپر جي آتم ڪٿا.

يا

(76) وڻ بچايو جيون بچايو

يا

(76) مهانگائي.

